

medborgerligt förtroende, eller dömd ovärdig att föra andras talan inför Rätta; ej heller den, som är i Konungens eller rikets tjänst. Nämndeman väljes för sex år, dock med rätt för den valde att efter två år afgå. Flyttar Nämndeman ur valkretsen eller viser eljest giltigt hinder, då må Rätten honom entlediga, ändå att han ej två år tjänstgjort. Nämndeman, som berättigad är att från tjänsten afgå, skall dock tjänsten fortfarande bestrida, till dess besked till Domaren inkommit, att annan vald blifvit. Den, som fyllt sextio år, vare ej skyldig att i Nämnd tjänstgöra. Ej heller vare någon pliktig att, sedan han ur Nämnden afgått, åter inträda förr, än efter sex år.»

Stockholm den 4 Maj 1872.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 42.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Maj 1872, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående användandet af inkomster af ledigt pastorat.

Medelst en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 26) har Herr *Nils Nilsson* från Malmöhus län föreslagit, att Riksdagen måtte för sin del besluta, »att de inkomster af ett ledigt pastorat, som enka eller oförsörjda barn efter afiden prest icke berättigas uppbära, och icke erfordras till lön för den prestman, som förrättar embetet under ledigheten, eller böra utgå för onera och andra lägenheten vidlådande utgifter, skola tillfalla pastoratets skolväsende att, der flera skoldistrikt finnas inom pastoratet, fördelas dem emellan efter antalet i skolåldern varande barn.»

Enligt gällande stadga för rikets elementarläroverk ingå ifrågavarande medel för närvarande till vederbörande stifts byggnadskassa, som är afsedd för elementarläroverkens behof. Emellertid och sedan vid kyrkomötet 1868 fråga blifvit väckt om åtgärders vidtagande för bildande af en fond till ålderstigna och otjenstbara prestmäns pensioner.

ring, har kyrkomötet genom skrifvelse den 3 Oktober samma år härom hos Kongl. Maj:t gjort underdånig framställning, med hemställan tillika, att för detta ändamål hvarje ordinarie presterlig lägenhet en gång, vid innehafvarens afgång, under ett år måtte få stå ledig och nettobehållningen af de med densamma förenade inkomster till pensionsfondens bildande användas.

I fall ifrågavarande inkomster skulle frångas stiftens byggnadskassor, torde de företrädsvis böra anslås antingen till nämnda pensionsfond eller till bildande af enke- och pupillkassor för aflidne prestmäns enkor och barn, såsom jemväl varit ifrågasatt. Deremot synes det ej lämpligt att, på sätt motionären yrkat, använda dessa medel för folkskolans behof, då de derigenom, lika mycket som för närvarande är förhållandet, skulle komma att dragas till ett för presterskapets aflöning främmande ändamål.

Utskottet får derföre vördsamt hemställa,

att omförmälda förslag ej måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 Maj 1872.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Emot beslutet anmälades reservation af Herr *Sven Nilsson*.

N:o 43.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Maj 1872, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 107 § i gällande Skiftesstadga.

Herr *H. Bezelius* har uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 31) anført, att skiftesdelegare, som genom laga skifte mistat odlad och väl häfdad jord och i stället erhållit ouppodlad och sämre jord jemte odlingsersättning, ej sällan förde klagan öfver skiftesförrättningen endast i afsigt att uppehålla skiftets fastställande, emedan den klagande under tiden egde skörda sin gamla jord, hvilket merendels skedde på ett sätt, som i väsendtlig mån försämrade denna; och har motionären, till förekommande af sådant missbruk, föreslagit, att 107 § i skiftesstadgan måtte ändras till följande lydelse: »Skiftesmannen och gode männen böra emellan delegarne söka bereda vänlig öfverenskommelse om tiden då det nya skiftet tillträdas skall, dock